

ISADORA

jede na prázdniny

Napůl víla, napůl upírka, celkově naprosto výjimečná!

Harriet Muncasterová

FRAGMENT

Isadora jede na prázdniny

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Harriet Muncasterová
Isadora jede na prázdniny – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Pět důvodů, proč si Isadoru Měsíčkovou zamilujete...

Kouzelná, spíč(á)ková
Isadora Měsíčková, seznamte se!

Isadořin mazlivý plyšák,
Růžový Králíček, kouzlem obživnul!

Už jste někdy svačili
s mořskou vílou?

Okouzlující
růžovo-černé
obrázky.

Napůl upírka, napůl víla,
celkově naprosto výjimečná!

Kdybyste šli na svačinu
s mořskou vílou,
co myslíte, že byste jedli?

Mořské okurky
a rajčata.
- Frankie

Promočené sendviče.
Mňam!
- Ruby

Smažené krevety,
hranolky a hrášek.
- Sam

Mořdortíky a mořsušenky!
- Harriet

Voděodolné chipsy.
- Oliver

Krmení pro ryby?
- Antonie

Rodokmen

Moje maminka
hraběnka Kordélie
Měsíčková

Malá Medokvítko

Můj tatínek
hrabě Bartoloměj
Měsíčekový

Já!
Isadora Měsíčeková

Růžový Králíček

Pro všechny upíry, víly, i lidi!
A pro Erin od Greenů, královnu delfínů.

ISADORA

jede na prázdniny

Harriet Muncasterová

Kapitola PRVNÍ

Isadora Měsíčková, to jsem já! A můj nejlepší kamarád je Růžový Králíček. Byl to můj nejmilejší plyšák, tak ho maminka svou kouzelnou hůlkou začarovala, aby obživil. Maminka tyhle věci umí, protože je to víla. A zmínila jsem se už, že můj tatínek je upír? Já jsem tím pádem napůl víla, napůl upírka!

Hned po Růžovém Králíčkově se nejvíc kamarádím se Zoe a Oliverem. Chodíme spolu do školy. Je to normální škola pro lidské děti! Je skvělá!

Každé ráno se pro mě Zoe a Oliver staví a jdeme společně do školy. Rodiče se ke dveřím nikdy zrovna nehrnou. Ještě pořád jsou trochu nesví, když mají mluvit s lidmi.

Byl první školní den po letních prázdninách a já se moc těšila, až kamarády zase uvidím. Jakmile se ozvalo „ťuk, ťuk, ťuk“, letěla jsem otevřít dveře.

„Zoe!“ vrhla jsem se na ni a pevně ji objala. Na Olivera jsem se nevrhla, protože ten objímání nemá rád.

Společně jsme se vydali zahradou
a vedle nás hopkal Růžový Králíček.

Zoe při chůzi cinkala, protože na sobě
měla spoustu šperků. Až bude velká, chce být
herečkou. Pořád se převléká za různé postavy.

„Dnes jsem královna!“ oznámila mi,
namotala si na prst jeden ze svých
náhrdelníků a druhou rukou poklepala na
papírovou korunu, kterou měla na hlavě.
„Královna Zoe!“

„Líbí se mi ty náramky,“ řekla jsem.
„Odkud je máš?“

„Z Francie!“ řekla Zoe. „Byli jsme tam
na prázdninách. Bylo to *très* boží! Jeli jsme
trajektem.“

„Pááni, to zní skvěle,“ řekl Oliver.
Miluje lodě.

Zoe pak zalovila v brašně a vytáhla
z ní ještě jeden náramek. Podala mi ho.
„Tenhle je pro tebe, Isadoro,“ řekla mi.
„Z Francie.“

„Tééda, děkuju, Zoe!“ řekla jsem. Když jsem si náramek nasazovala, celá jsem se tetelila radostí.

„A tohle je pro tebe, Olivere,“ řekla Zoe a podala mu magnet s obrázkem francouzské vlajky.

„Paráda!“ řekl Oliver. „Díky, Zoe!“

Bylo to od Zoe moc milé, že mi z prázdnin přivezla dárek, ale bylo mi maličko trapně, protože já pro ni nic neměla.

„Už se nemůžu dočkat, až si ve škole budeme vyprávět o prázdninách,“ těšil se Oliver. „Přinesl jsem fotky z dovolené. Bydleli jsme v hotelu u moře!“

„To zní hezky,“ řekla jsem a pokusila se změnit téma. Najednou jsem vůbec

neměla chuť bavit se o prázdninách. Obzvlášť o těch svých. Taky jsem byla u moře, tak jako Zoe a Oliver, ale přihodily se tam zvláštní věci... nic takového se na lidských dovolených nejspíš nedělo.

Když jsme přišli do školy, paní učitelka, slečna Třešňáková, už vše připravovala na vyprávění o prázdninách.

„Dobré ráno, děti!“ přivítala nás se zářivým úsměvem. „Doufám, že jste zažili báječné léto. Kdo nám chce povyprávět jako první?“

Do vzduchu vystřelila záplava rukou a já se pokusila schovat pod lavici. Vážně se mi nechtělo jít k tabuli a povídat všem o svých prázdninách. Byla jsem si jistá, že by jim naše dovolená připadala nenormální. Cítila jsem se trapně.

„Isadoro Měsíčková!“ oslovila mě slečna Třešňáková. „Co třeba ty?“

Zděšeně jsem na ni vytřeštila oči.

